

den Femtes Lov, men derefter gjaldt den kun indenfor Stiftsgrændsen. Ved Loven om Kirkesyn er imidlertid denne Stiftsgrændse hævet, ligesom jeg skal bemærke, at de store Arbejder, der ere udførte ved Maribo og Kallundborg Kirker, og som nu ere under Udførelse ved Viborg Domkirke, foranstaltet paa denne Maade. Det er ganske vist, at disse Midler, som altsaa komme fra mere velstaaende Kirker, men som forfludsviis udredes af Sorø Academi, ere optagne for længere Tid ved de af mig nævnte større Arbejder; men kan Ribe Domkirke ikke saa længe komme ud af det med sin Capital, eller vil den ved at forbruge noget af denne komme i den uheldige Stilling, at Næsten i Forbindelse med dens aarlige Indtægter ikke vil kunne forslaae til de nødvendige aarlige Udgifter, maa den see til allerede nu at faae nogen Hjælp fra de andre Kirker. Om den Sum, som disse skulle udrede, og Sorø Academi staae i Forbud for, forøges med nogle saa Tusind Rigsdaler vil ikke have nogen væsentlig Betydning. — Forslaget under Nr. 36 angaaer det kongelige Bibliothek og gaaer ud paa en Forhøielse af Assistancesummen og Beløbet til Contoirholdsgodtgjørelse. Det vil sees af Betænkningen, at Udvalget har ønsket en Forlængelse af den Tid, hvori Bibliotheket nu er aabent for Publicum. Jeg troer nu vel, at en mindre Forøgelse af denne Tid maatte kunne skee, uden at man just derfor behøvede at forøge Godtgjørelsen eller at forhøie Betalingen til Personalet; men da den Forlængelse af Tiden, som Udvalget beder om, er væsentlig, har man erkjendt, at en saadan større Forlængelse ikke billigtviis kunde paahydes, uden at man forøgede Assistenternes Løn, der iforveien virkelig ikke er stor, og af denne Grund anbefaler Udvalget dette Forslag. — Forslaget under Nr. 37 gaaer ud paa at nedfætte det Beløb, som er opført til Assistance ved Geheimearchivet, hvilken Nedsættelse er begrundet i, at en Embedsmand er afgaaet ved Døden. — Forslaget under Nr. 39 gaaer ud paa, at Sædomskrivningstillæget til Theatret skal bortfalde for det kommende Finantsaar. Jeg skal kalde tilbage i Erindringen, at Loven af 19de Februar 1861

bestemmer, at Sædtillæget til det kongelige Theaters Personale skal afholdes af Theatrets Reservecfond; men at dog, forsaavidt fornødent gjøres, et Beløb af indtil 15,000 Rd. for Finantsaaret 1861—62 skal udredes af Kongerigets Finantsfer. Denne Reservecfond var imidlertid allerede dengang opbrugt, og den havde kun havt en selvstændig Tilværelse i nogle faa Aar. Den er ikke senere kommen til Eksistens, og Følgen deraf har været, at Statskassen ikke alene i Finantsaaret 1861—62, men ogsaa i den hele senere forløbne Tid saagodtsom hvert Aar har maattet udrede dette væsentlige Tillæg, men det er rigtignok i Reglen først skeet efter en langvarig Strid. Der var eet Aar, hvori det ikke blev bevilget, nemlig for Finantsaaret 1865—66; men dette laa i, at medens der var Strid om, hvem der skulde udrede det, blev det oplyst, at der efter Capitelstarten intet Sædtillæg vilde blive, og dermed bortfaldt Sagen. Dernæst blev Beløbet nægtet for det Finantsaar, hvori vi nu ere, men dette blev tildeels gjort om igjen, dog rigtignok ad en Dmvet. Ved Tillægsbevillingsloven for forrige Aar fik nemlig Theatret omtrent det samme Beløb, idet man bestemte, at Renter og Afdrag af Gjælden til Sorø Academi, der udgjorde 14,000 Rd. og allerede vare betalte, skulde tilbagebetales. Nu har Udvalget, og vel at mærke hele Udvalget, iaar indstillet, at dette Beløb ikke skal bevilges for det kommende Aar, uden at der i mindste Maade er Tale om, at man, saaledes som Tilfældet var sidst, estergiver Renter og Afdrag. Dette er for det Første begrundet i, at det har viist sig, at Theatret i oeconomicke Henseende er saa heldigt stillet, at det har kunnet begynde det indværende Finantsaar med en meget betydelig Kassebeholdning. Denne maa jo betragtes som en Slags Reservecfond, og man handler derfor i Anden af Loven af 1861, naar man siger, at da Reservecfonden paa en Maade er kommen tilstede derved, maa Tillæget udredes deraf. Dernæst har Udvalget saameget mindre Betænknelighed ved at foreslaae dette, som det er indlysende, at det Beløb, der skal medgaae til Erstatning for Sædomskrivningstillæget, i næste